

Svět je jednoduchý, svět je složitý, svět je radost, svět je smutek.. na světě se neustále něco děje.. i když antropocentristický model světa je podezřelý a přežitý, člověk je neustále součástí světa, svého světa. Jak velkou a jak vlivnou součástí je asi vcelku nakonec jedno. V mysli jedince jsme neustále jeho středem. Není ale jedno, jestli ho zničíme, zachráníme, popíšeme, či nepochopíme. Co nám může v určité chvíli přinést užitek, v následujícím čase se může stát spouštěcím impulsem katastrofy. Vytrhnu z textu Martina Fischera zcela proti pravidlům a bez jakéhokoliv vysvětlení jednu část z věty, která je si myslím důležitá pro jeho způsob vidění. **„Tenhle způsob znejišťování a paradoxů mi dělá radost, přestože sám nevím, zda jen nesimuluje komplexnost“.**

Martin Fischer k nám přešel po roce studia sochařství na Ostravské univerzitě a jak je jeho zvykem, začal opět prvním ročníkem, tedy aspoň myslím. Znejistění, všeobjímající, občas kontrolovaný chaos jej obklopuje. Stejně jako jeho nomádství, založené na chuti věci poznávat spíše než na bezcílém potulování.. a vše takto poznané poté „házet na jednu hromadu ve které se různě přehrabuje“ (cit). Za těch šest let mám stálý pocit jeho přítomnosti podobný lehkému svrbění na zádech, i když se potuloval leckde, ..animace, umprum, ateliér intermédií 2, covid a určitě jsem na něco zapomněl. Tvrdí, že se vzdálil sochařství, že mu přestalo stačit se dlouho věnovat pouze jedné věci, jednomu tvaru, že vytvořený artefakt zabírá spoustu místa a nikdo neví co s ním. Když se rozhlédnu kolem po této instalaci, musím konstatovat, mám rád sílu Martinem používaného paradoxu a zkratky. Ne medium není to rozhodující, je to pouze prostředek k vyjádření. A sám za sebe mohu tahat z „hromady“ a třeba obdivovat jednotlivé, i sošné „zbytečnosti“.

V předvedených videích je myslím nejvíce dotažená krátká metafora o sněhové vločce. Martin přešel k čisté poetické zkratce, nepoužívá ani, jak pro něj bylo typické, občasné přímé enviromentálně-aktivistické odkazy, byť jsou přítomné, ponechává na divákovy jejich vyznění na pozadí zdánlivě banálních jevů a vyprávění o nich, zcela v intencích založených na presumci bioložky, technobioložky a feministky kterou často cituje, Donny Haraway „Příroda je vykonstruovaná, spíše než objevená – a pravda je vytvořená, ne nalezená.“ Je to jeho čistá autorská reflexe nad stavem světa a lidským vztahem k němu, nepoučující

ozřejmování povahy a vztahu mezi lidskou a mimolidskou přírodou. Martin je rodilý chaotik s přímým způsobem přemýšlení, fascinovaný až fraktálním množením tvarů a jevů. Zacyklenost, která může být i citelnou slabinou, ale Martin si to velmi pravděpodobně uvědomuje. Poetik, který si vybírá různé formy projevu. Martinova multifacetní tvorba zrcadlí jeho naprosté zaujetí a nadšení.... a kulisy ne nepodobné, asi ne všem známým televizním kulisám Studia kamarád či Teletubies to pouze zvláštním způsobem podtrhují.

Doporučuji udělení absolutoria a celou práci Martina Fischera hodnotím jako výbornou

v Podlešíně 4.6 2023

Vojtěch Míča

A handwritten signature in black ink, consisting of stylized, flowing letters that appear to read 'Vojtěch Míča'.